

[Morten Lange.]

brug ved landbohøjskolen her eller i Odense, der kan tage sig af disse specielle opgaver. Det kunne tænkes, at man også fik oprettet en lærestol i tropisk medicin. Jeg tror, denne form ville være heldigere end et institut, der skulle beskæftige sig med alt muligt og ingenting.

Jeg er sikker på, at mit parti i princippet står bag en udvidelse af hjælpen til disse lande. Vi er nemlig sikre på, at det i det lange løb bliver til gavn for os selv. Det ansporer til den ideelle indsats med en fornuftig målsætning, og alene det er en god ting; men først og fremmest vil det på lang sigt fremme sikkerheden i verden og fremme Danmarks sikkerhed. Jeg er ganske overbevist om, at investering i støtte til udviklingslandene er en langt, langt bedre investering for Danmarks sikkerhed end en investering i militærudgifter. Jeg tror, at vi i langt højere grad kunne gøre dette land uindtageligt for en fjende ved at gå aktivt og stærkt ind for hjælpen til udviklingslandene.

Jeg tror samtidig, vi vil gøre meget mere nytte ved at lade de unge mennesker beskæftige sig med hjælp til udviklingslandene end ved at spille deres tid på det, som hedder militære opgaver. Meningen må vel være, at de folk, som nu hugger brænde i Grib Skov, får lejlighed til, hvis de ellers egner sig til det, at deltage i et sådant hjælpearbejde. Jeg tror, at en sådan mobilisering af kræfterne i langt højere grad vil sikre vor fremtid, vil bidrage til Danmarks sikkerhed, end militære foranstaltninger. Jeg vil ikke sætte lighedstegn mellem de to ting og sige, at lige så meget som vi sparer på militærudgifterne, vil vi være med til at bevilge til dette hjælpearbejde. Jeg tror snarere, jeg vil sige, at vi kunne i og for sig med sindsro bevilge det hele, hvis vi kunne bruge så mange penge, og under alle omstændigheder vil vort parti se med velvilje på fornuftige og rimelige forslag, som regeringen måtte kunne fremsætte.

Arne Bertelsen: For at kunne hjælpe et land i hurtig udvikling, ikke nødvendigvis til en højere kulturform, men til en kulturform med højere levestandard, er der en forudsætning, som de tidligere ærede indledere ikke

har beskæftiget sig så meget med, selv om det er blevet berørt. Det er nødvendigheden af at forstå det folk, man hjælper, forstå dets forudsætninger, dets livsform, dets muligheder på kortere og på længere sigt.

Jeg har den ære at sidde i et underudvalg under et regeringsudvalg for teknisk bistand, som beskæftiger sig med hjælp til udviklingslandene. For mit vedkommende drejer det sig om undervisning i Danmark af fremmede læger i „Rehabilitation of the handicapped“, d. v. s. revalidering og re-socialisering af de handicappede. Vi er i gang med det andet internationale kursus i øjeblikket.

Det kan næppe overraske nogen af de tilstedeværende ærede medlemmer, at man ofte griber i sin barm og spørger sig selv, om det, man docerer, og som nødvendigvis er præget af danske erfaringer, nu også er til nogen nytte for kollegaen fra Iraq, Pakistan etc. Man ønsker, at man kendte mere til de pågældende landes specielle problemer, og man prøver gennem diskussion at skaffe sig et kendskab, som nødvendigvis bliver overfladisk, ved at diskutere sagerne med de enkelte deltagere.

Jeg har også været så heldig at opnå en vis erfaring ude i felten, ganske vist ikke i et udviklingsland, men i den del af Danmark, som også kæmper med store omstillingsproblemer, d. v. s. Grønland. I løbet af få årtier skal et folk fra jægerstadiet springe 1 000 år frem lige ind i slutningen af det 20. århundrede, og det kan vel næppe undre nogen, at dette volder store problemer, at nogle har svært ved at følge med, og at nogle simpelt hen ikke vil følge med.

Jeg kan ikke tænke mig, at jeg trætter denne lovgivende forsamling, som forsøger at sætte sig ind i udviklingslandenes problemer, med nogle enkelte eksempler på, hvor let man kan tage fejl, hvis man ikke kender folkets specielle forhold og særlige kår. Jeg skal kun komme med to.

En mand, der er fuldstændig lam i begge ben, og som på landjorden bevæger sig på sædet og på hænderne, ville man jo i Danmark og alle andre steder i Europa og Amerika foretage forskellige stabiliserende operationer på og give stativer og forskelligt andet, og derved ville man have ødelagt